

Nostalgia crizantemelor

Nelu Preda

Au înflorit iar crizanteme în toamna rece brumărie,
Mi-aduce-aminte de-anotimpul în care noi ne-am cunoscut -
Erai mlădie și frumoasă, tu doamna mea cu pălărie,
Sunt ani și ani de-atunci dar iată că astăzi iară ne-am văzut.

Frumoasă-a fost iubirea noastră, ca o fantasmă a trecut,
Precum o crizantemă-n glastră ea s-a topit și a-ncetat -
Acum te văd și mă privești de parcă-aș fi necunoscut,
Ori între între noi nici o iubire, sau altceva n-a existat.

Precum o crizantemă, rece, tu ai ajuns să-mi fii acum,
Mă-ntreb ce s-a-ntâmpat cu tine, cu al tău suflet luminos -
E-atâta timp decând viața ne-a refuzat același drum,
Și-n amintirea tinereții, ți-aduc acest buchet prinos -

Sunt crizanteme minunate, la fel cu cele ce-ți plăceau,
Nostalgice după căldura ce le-a ținut acum în viață,
Nostalgic sunt și eu căci viața, m-a pus atunci subit să beau
Din cupa-amară-a despărțirii, și ajunsesem o paiață.

Dar viața are cursul ei, ne ia, dar ne și dă în schimb;
Am întâlnit apoi iubirea ce-a fost să fie-adevărată,
Dar prima dragoste rămâne întipărită ca un nimb -
Legată fiind de crizantema nostalgică dar minunată.